

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010475
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1516010475.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného V. U., stíhaného pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.1.2017, sp.zn. 4T/85/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 20. júla 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.1.2017, sp.zn. 4T/85/2016, bol obžalovaný V. U. uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že dňa 4.8.2014 v čase okolo 21.45 hod. poškodil vchodové dvere do obytného domu na O. ul. č. X v N. tak, že hodením kameňa rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách, poškodil priečku dverí a farbu dverí, čím poškodeným vlastníkom bytov a nebytových priestorov O. 8, N., v zastúpení spoločnosťou Z.-N. N., s.r.o., spôsobil celkovú škodu poškodením vo výške 285 eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák. a § 56 ods. 2 Tr.zák. peňažný trest vo výmere 300 eur a v prípade úmyselného zmarenia jeho výkonu podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému Z.-N. N., s.r.o. vo výške 285 eur.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 17.3.2017 obhajca obžalovaného O.. A. O..

Odvolateľ v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že výroky napádaného rozsudku o vine, o treste a o náhrade škody sú nesprávne a vadami trpí aj konanie, ktoré vydaniu napádaného rozsudku predchádzalo. Podľa odvolania v danom prípade neboli kritériá určenia výšky škody, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 124 a nasl. súdom ani orgánmi činnými v trestnom konaní rešpektované, čo obhajca namietal už pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 29.7.2016, ako aj v návrhu na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi zo dňa 25.8.2016 a na hlavnom pojednávaní dňa 11.1.2017. Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu po skončení vyšetrovania predložil aj podporné, na vec sa vzťahujúce rozhodnutia, a to uznesenie Okresnej prokuratúry Košice okolie a uznesenie Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, ktoré riešili aj pochybenia pri určovaní výšky škody a spôsob určovania

výšky spôsobenej škody v iných obdobných trestných veciach. Následne však dotknutým povereným príslušníkom PZ bol návrh na doplnenie dokazovania o vypracovanie znaleckého posudku za účelom presného určenia výšky škody zamietnutý. Pri určení výšky škody v danom prípade konajúci súd (ako aj orgány činné v trestnom konaní) vychádzali výlučne z faktúry č. 140100142 zo dňa 3.9.2014 na sumu 285 eur od spol. MP.I, spol. s r. o., ktorá vykonala opravu poškodených dverí. Uvedená suma fakturovaná predmetnou spoločnosťou bola spochybnená samotnou zástupkyňou poškodeného, ktorá pri jej výsluchu dňa 29.7.2016 sama uviedla, že predmetná spoločnosť nevykonávala farbenie dverí, avšak predmetná faktúra obsahuje aj položku oprava farby dverí v mieste poškodenia, zároveň zástupkyňa poškodeného uviedla, že na opravu oslovili priamo len túto jednu firmu, ktorá vykonala opravu. Podľa odvolateľa na základe vystavenej faktúry spoločnosti, ktorá vykonala opravu, nie je možné určiť reálnu škodu spôsobenú trestným činom v zmysle ust. 124 a nasl. Tr.zák. V danom prípade sa jedná o podnikateľský subjekt, ktorý si za svoju prácu účtuje odmenu podľa svojho vlastného cenníka. Rôzne podnikateľské subjekty v danom odvetví majú prirodzene rôzne cenníky za svoje služby, a teda oprava u inej spoločnosti mohla byť vykonaná lacnejšie ako ju vykonala spol. O. Z., spol. s r. o. Preto v tomto prípade, keď poškodená na opravu oslovila len jednu konkrétnu spoločnosť, nevyžiadala si ani len cenové ponuky od žiadnej inej spoločnosti, nie je možné na základe vystavenej faktúry spoľahlivo určiť výšku škody v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a zároveň samotná poškodená spochybnila správnosť fakturácie zo strany oslovenej spoločnosti v súvislosti s ňou vykonávanými prácami (farbenie dverí). Škoda, ako ju ustálil súd, príp. príslušné orgány činné v trestnom konaní, v danom prípade nezohľadňuje ani len amortizáciu poškodenej veci, keďže táto vec (vchodové dvere) bola podľa tvrdenia poškodenej zakúpená ešte v roku 2007, a teda v čase poškodenia mala už približne 7 rokov. Konajúce orgány činné v trestnom konaní a súd tiež nezohľadnili fakt, že v súlade s ust. § 126 ods. 1 Tr.zák. mali pri určení výšky škody prioritne vychádzať z ceny, za ktorú sa daná vec, ktorá bola predmetom útoku v danom mieste a čase obvykle predáva (t. j. z ceny skla na poškodených dverách), a nie z nákladov na obstaranie rovnakej veci, príp. z nákladov na uvedenie do predošlého stavu.

Z faktúry vystavenej spol. O. Z., spol. s r.o. nie je zrejmé, aká bola v danom prípade cena práce a aká bola cena použitého materiálu na opravu. Tiež nie je zrejmé, aké všetky práce vykonala táto spoločnosť v súvislosti s opravou poškodených dverí, či všetky tieto práce boli vykonané ako následok poškodenia dverí, ktoré je kladené obžalovanému za vinu, a to aj v tej súvislosti, že spol. O. Z., spol. s r.o. si napríklad účtovala aj položku oprava farby dverí v mieste poškodenia, pričom zástupkyňa poškodených na hlavnom pojednávaní dňa 11.1.2017 uviedla, že táto spoločnosť natrela poškodenú časť dverí len základnou farbou, pričom zvyšné farbenie vykonal p. Z., resp. v prípravnom konaní uviedla, že farbenie dverí táto spoločnosť nevykonávala. V danom smere je pre správne a zákonné určenie výšky škody potrebné určiť presný rozsah a cenu prác vykonaných spol. O. Z., spol. s r. o. a tiež je nevyhnutné určiť, či všetky vykonané práce boli vykonané ako následok konkrétneho poškodenia dverí, ktoré je obžalovanému kladené za vinu, príp. ktoré z vykonaných prác boli vykonané ako následok poškodenia dverí, ktoré je kladené obžalovanému za vinu, k čomu obhajca (ale aj prokurátor a zástupkyňa poškodených) navrhoval v konaní vypočúť konateľa spol. O. Z., spol. s r.o. p. M., ktorý by uvedené skutočnosti vedel bližšie konkretizovať, avšak tento návrh na doplnenie dokazovania (ako aj návrh na určenie výšky škody spôsobenej trestným činom znaleckým posudkom, predložený obhajcom) bol konajúcim súdom odmietnutý. Predmetného svedka navrhoval obhajca vypočúť aj podaním zo dňa 8.9.2016 - Oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov. V danom smere je výška škody spôsobenej skutkom spochybnená aj tým, že skutok mal byť spáchaný dňa 4.8.2014, pričom konajúce orgány činné v trestnom konaní vykonali obhliadku miesta činu až dňa 11.8.2014, t. j. týždeň po tom, ako mal byť skutok spáchaný, za ktorý čas sa situácia na mieste činu mohla zmeniť aj v tom smere, že mohli na predmetných dverách pribudnúť aj iné poškodenia, ktoré so skutkom nijak nesúviseli a tieto sa mohli premietnuť aj do ceny opravy účtovanej spol. O. Z., spol. s r. o., keďže táto vykonávala opravu dverí až po obhliadke zo strany orgánov činných v trestnom konaní, t. j. viac ako týždeň po skutku, a teda aj z tejto skutočnosti vyplýva nevyhnutná potreba riadne, v súlade so zákonom objektivizovať a dokázať výšku škody spôsobenej trestným činom, a to vyžiadanim si odborného vyjadrenia alebo potvrdenia príslušnej právnickej osoby, príp. pribratím znalca za účelom presného a zákonného určenia výšky škody, čo bolo zo strany obhajoby v konaní opakovane navrhnuté, avšak súd (ako aj orgán činný v trestnom konaní) tento návrh odmietli.

Čo sa týka kamerových záznamov založených v súdnom spise, v súvislosti s ich vyhotovením nebolo preukázané, že sa jedná o zákonne vykonaný dôkaz, keďže tieto záznamy neboli vyhotovené len v súkromných priestoroch, ale snímali aj verejné priestranstvo pred obytným domom, a teda zasahovali

do práva na osobnú slobodu iných ľudí, t. j. boli vyhotovené na verejnom priestranstve nezákonným spôsobom, keďže neexistuje žiadny legálny dôvod na to, aby obyvatelia bytového domu takýmto spôsobom vyhotovovali obrazové záznamy ľudí nachádzajúcich sa na verejnom priestranstve pred obytným domom a tieto si ďalej uchovávali. V tomto smere nepredstavujú predmetné kamerové záznamy zákonný dôkaz a v konaní ako také použité nemôžu byť. Dokonca snímané osoby v danom čase neboli ani len viditeľným označením upozornení na to, že sú kamerami zaznamenávané.

Zástupkyňa poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 11.1.2017 tiež uviedla, že na predmetnú opravu oslovila aj 3 sklárov, ktorí sa prišli pozrieť na miesto a odporučili jej kontaktovať na opravu výrobcu dverí. O tejto skutočnosti však neexistuje žiaden písomný záznam, doklad ani žiaden iný dôkaz, ktorý by túto skutočnosť preukazoval. To, či zástupkyňa poškodených kontaktovala aj iného dodávateľa ako spol. O. Z., spol. s r.o. teda zostalo len v rovine ničím nepodložených tvrdení zástupkyne poškodených. Zároveň zástupkyňa poškodených potvrdila, že si nevyžiadala žiadnu inú cenovú ponuku na opravu dverí ako cenovú ponuku od spol. O. Z., spol. s r. o. Oprava predmetných dverí nepredstavuje tak špecializovanú a technicky náročnú opravu, ktorú by nezvládol vykonať žiaden iný subjekt ako O. Z., spol. s r.o., pričom rôzne podnikateľské subjekty pracujú pri výkone svojej činnosti s rôznymi cenami ich práce, a teda ponuky na vykonanie predmetnej opravy sú rozdielne, ako aj cena za vykonanie takejto opravy. Keby predmetnú opravu vykonal subjekt, ktorý nie je platcom DPH, tak do výslednej sumy, ktorá by bola fakturovaná, by nevstúpovala položka DPH na ním vykonané pracovné výkony (ale len položka DPH na dodaný materiál) a už v takom prípade by bola fakturovaná suma nepomerne nižšia. Teda nie je možné súhlasiť s postupom konajúceho súdu (a orgánov činných v trestnom konaní), ktorý výslednú škodu určil len na podklade faktúry vystavenej spol. O. Z., spol. s r.o. Ak by sa s týmto postupom súhlasilo, tak v danom prípade by kritériom na určenie toho, či bol alebo nebol spáchaný trestný čin bola aj skutočnosť, či subjekt vykonávajúci opravu je alebo nie je platcom DPH, čo jednoznačne nie je v súlade so zákonom a zákonnými kritériami určovania výšky škody spôsobenej trestným činom podľa vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona.

Následne bola odvolateľom na hlavnom pojednávaní dňa 11.1.2017 predložená cenová ponuka zo dňa 10.1.2017 vypracovaná Z. F. N., L.: XX XXX XXX s miestom podnikania B. č. XXX, XXX XX B., z ktorej je zrejماً cena vymenenej poškodenej tabuľky skla, a to v sume 21,60 eur + DPH, pričom O. Z., spol. s r. o., ktorá opravu vykonávala, si len za výmenu rozbitých sklenných výplní dverí účtovala sumu 134 eur s DPH (t. j. 111,67 eur bez DPH), čo tiež výrazne spochybňuje správnosť určenia výšky škody spôsobenej trestným činom zo strany konajúceho súdu. Predmetná faktúra O. Z., spol. s r. o. je celkovo neurčitá a nezrozumiteľná, keďže nedáva ani základný obraz o tom, aké materiály boli na opravu použité, aké práce vykonala spol. O. Z., spol. s r.o., ako boli tieto práce a materiály účtované, či vykonané práce súviseli len s vykonaním predmetnej opravy - škody spôsobenej skutkom alebo sa riešili aj iné prípadné poškodenia, aká suma pripadala na jednotlivé výkony tejto spoločnosti atď.

Výška škody, z ktorej vychádzal súd (ako aj orgány činné v trestnom konaní) bola v rámci dokazovania jednoznačne spochybnená a spôsob jej určenia a výška vyvolávajú pochybnosti o správnosti jej určenia, resp. je nepochybné, že táto výška škody nie je určená správne, keď súd a orgány činné v trestnom konaní pri jej určovaní nerešpektovali ust. § 124 a nasl. Trestného zákona. Teda k určeniu výšky škody došlo spôsobom, ktorý nerešpektuje príslušné ustanovenia zákona, a teda toto určenie škody nie je v súlade so zákonom. V danom smere je plne namieste určenie škody podľa § 126 ods. 3 Tr.zák., t. j. určenie výšky škody na základe odborného vyjadrenia alebo potvrdenia príslušnej právnickej osoby, príp. znaleckým posudkom, čo odvolateľ v konaní opakovane navrhoval (pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 29.7.2016, v oznámení návrhov na vykonanie dokazovania dňa 8.9.2016, na hlavnom pojednávaní dňa 11.1.2017). Riadne určenie výšky škody v súlade so zákonom má v prejednávacom prípade význam nielen pre určenie výšky náhrady škody pre poškodeného, ale predovšetkým pre riadnu právnu kvalifikáciu skutku, keďže výška škody je v danom prípade v súlade s ust. § 245 Tr.zák. kritériom (obligatónnym znakom skutkovej podstaty) pre určenie, či sa vôbec jedná o trestný čin alebo nie, príp. či nie je naplnená kvalifikovaná skutková podstata daného trestného činu. Teda správne a zákonné určenie výšky škody je v danom prípade nevyhnutné za účelom riadneho vyšetrovania skutku a zákonného rozhodnutia vo veci samej, čo však konajúci súd a orgány činné v trestnom konaní absolútne nerešpektovali, a teda nepostupovali v rámci vyšetrovania v súlade so zákonom. Takýto postup súdu a orgánov činných v trestnom konaní je teda absolútne nelogický, arbitrárny, v rozpore so zákonom a právne neudržateľný.

Na základe vyššie uvedeného konajúci súd (ako aj orgány činné v trestnom konaní):

- rozhodol napadnutým rozsudkom bez toho, aby mal ustálené, či stíhaný skutok je trestným činom, t. j. náležite zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností,
- nevykonával potrebné dôkazy (výsluch sv. p M. - konateľa O. Z., spol. s r.o.), ktorého v konaní navrhoval vypočuť jednak obhajca, ako aj prokurátor a zástupkyňa poškodených a neustanovil v konaní znalca za účelom určenia skutočnej výšky škody spôsobenej prípadným trestným činom, ktorého odvolateľ opakovane navrhoval pribrať do konania,
- rozhodol o skutku a právnej kvalifikácii skutku bez vykonania potrebných dôkazov, pričom pri určení výšky škody vychádzal len z jednej faktúry konkrétneho podnikateľského subjektu, pričom výška škody bola v konaní spochybnená vykonaným dokazovaním (cenová ponuka Z. zo dňa 10.1.2017, výpoveď zástupkyne poškodených, neurčitost' fakturovaných položiek v smere určenia, či všetky tieto boli vykonané v súvislosti s odstránením následkov trestného činu),
- nezohľadnil amortizáciu poškodenej veci, nezohľadnil zákonné kritériá pre určenie výšky škody podľa ust. § 126 Tr. zák., rozsudok konajúceho súdu nesie znaky arbitrárnosti.

Skutkový stav v tejto trestnej veci nebol náležite zistený, t. j. zistený bez dôvodných pochybností, teda v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie príslušných orgánov. V rámci dokazovania neboli preukázané tie skutočnosti, že stíhaný skutok je trestným činom, keďže nebola zákonným spôsobom zistená výška škody, ktorá je jedným z determinujúcich obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. Konajúci súd a orgány činné v trestnom konaní sú viazané zákonnými ustanoveniami, ktoré kogentne zakotvujú postup a spôsob určenia výšky škody v každom jednotlivom prípade trestného stíhania a tieto orgány sa od nich nemôžu odchyliť. Nie je vecou voľby konajúceho súdu a orgánov činných v trestnom konaní, aký dôkazný prostriedok v súvislosti s určením hodnoty veci, resp. výšky škody použijú. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné postupovať v konaní tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. V danom smere v súvislosti s výškou škody spôsobenej trestným činom, keď výška škody je kvalifikačným znakom skutkovej podstaty, sú orgány činné v trestnom konaní a súd povinné zabezpečiť si odborné vyjadrenie alebo potvrdenie právnickej osoby, ktorej pôsobnosť a predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy v prípadoch, ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa § 126 ods. 1 a ods. 2 Tr.zák. alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy; inak sú v tomto prípade povinné pribrať do konania znalca za účelom určenia výšky škody, a teda určiť výšku škody na podklade znaleckého posudku. V danom prípade bola výška škody objektívne spochybnená, a to jednak podanou cenovou ponukou, výpoveďou zástupkyne poškodených, neurčitost'ou fakturovaných položiek na faktúre spol. O. Z., spol. s r.o., ako aj nejasnost'ou, či všetky fakturované položky súvisia so stíhaným skutkom, resp. odstraňovaním škody ním spôsobenej. Za daných okolností bolo povinnost'ou konajúceho súdu (resp. orgánov činných v trestnom konaní) určiť výšku škody minimálne na podklade odborného vyjadrenia, príp. potvrdenia príslušnej právnickej osoby, inak na podklade znaleckého posudku. Nejednalo sa o voľbu zo strany súdu, ako to v odôvodnení napádaného rozsudku uvádza konajúci súd. Uvedenú zákonnú povinnosť súd svojvoľne odignoroval.

Súd ďalej argumentuje tým, že je potrebné vychádzať z maloobchodnej ceny, do ktorej sa premieta aj DPH. Súd následne správne uvádza, že by sa mala brať do úvahy priemerná maloobchodná cena, avšak podľa odvolateľa vo vzťahu k položkám týkajúcim sa DPH túto možno uplatniť len v súvislosti s DPH pripadajúcou na použitý materiál, avšak nie na vykonanú prácu. V opačnom prípade by o právnej kvalifikácii skutku rozhodovala aj tá skutočnosť, či si poškodená osoba na vykonanie opravy zabezpečí opravára, ktorý je platiteľom DPH alebo toho, ktorý nie je platiteľom DPH a v konkrétnom prípade by potom jeden a ten istý skutok mohol byť posudzovaný rozdielne len na základe toho, ktorého opravára si poškodený vybral na vykonanie opravy, a teda o naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu by rozhodovala individuálna voľba poškodeného, čo je jednoznačne v rozpore so zákonom. Napr. za rovnakú opravu by si podnikateľský subjekt, ktorý nie je platiteľom DPH účtoval sumu 250 eur, avšak podnikateľský subjekt ktorý je platiteľom DPH si účtuje sumu 300, eur (t. j. 250 eur + 20% DPH). V danom smere by sa potom v súlade s postupom zvoleným konajúcim súdom (a orgánmi činnými v trestnom konaní) nejednalo o trestný čin, ak by si na opravu poškodený individuálne a na základe vlastnej vôle vybral subjekt, ktorý nie je platiteľom DPH, keďže tento by si účtoval „len“ sumu 250 eur (nejednalo by sa ani o spôsobenie malej škody), ale ak by si rovnako individuálne a svojvoľne vybral na opravu subjekt, ktorý je platiteľom DPH, tak by sa jednalo o spáchanie trestného činu, keďže tento subjekt by si za opravu účtoval sumu až 300 eur. Uvedený postup súdu a orgánov činných v trestnom

konaní je teda nelogický a je v rozpore so zákonom, keďže o spáchanie konkrétneho trestného činu ide iba v prípade, ak sú naplnené jeho objektívne a zákonné znaky uvedené v Trestnom zákone a v žiadnom prípade o tom, či bol alebo nebol spáchaný trestný čin nerozhoduje individuálna a dobrovoľná voľba poškodeného (alebo iného subjektu), ako to na daný prípad aplikoval konajúci súd (a orgány činné v trestnom konaní). Zároveň je v danom prípade potrebné rozlišovať výšku škody, ktorá bola spôsobená skutkom (eventuálne kvalifikovaným ako konkrétny trestný čin) a náhradou škody, na ktorú vznikol poškodenému nárok, ktoré nemusia byť v konkrétnom prípade rovnaké. Škodou spôsobenou trestným činom rozumieme iba škodu ktorá na poškodenej veci vznikla, nie ďalšie ňou vyvolané náklady (napr. cestovné náklady opravárenskej firmy a pod.) - v opačnom prípade by si poškodený opäť mohol objednať na opravu subjekt pôsobiaci na opačnom konci krajiny, príp. zo zahraničia, kde by boli cestovné náklady nepomerne vyššie a na základe nich by opäť o tom, či sa jedná o trestný čin alebo nie rozhodovala individuálna voľba poškodeného, ktorý by tak mohol nezákonne vplyvať na právnu kvalifikáciu skutku. V danom smere tiež súd nesprávne argumentuje, že cestovné náklady je potrebné zaradiť do výšky škody spôsobenej trestným činom, keďže tieto boli vynaložené účelne. Tieto náklady by mohli byť následne priznané poškodenému (v civilnom konaní) v rámci náhrady škody, ale v súlade so zákonom tieto nepredstavujú škodu spôsobenú trestným činom a ako také nemôžu byť ani pokryté zavinením páchatela, keďže vôľa páchatela nemôže smerovať k tomu, že úmyselne (alebo neobstarlivosťne) spôsobí aj škodu spočívajúcu v cestovných nákladoch opravárenskej firmy, ktorú si niekedy v budúcnosti poškodený individuálne vyberie. Rovnako ako zavinením poškodeného nemôže byť pokrytá odmena za prácu na opravu, ktorú si bude v budúcnosti účtovať konkrétny podnikateľský subjekt vybraný individuálne poškodeným. A teda v danom smere absentuje úmyselné zavinenie ako obligatórny znak skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Odvolateľ nesúhlasí s argumentáciou súdu obsiahnutou na str. 5 ods. 2 odôvodnenia napádaného rozsudku s tým, že súd vychádza z ničím nepodloženého tvrdenia zástupkyne poškodených a o tom, že by kontaktovala akýkoľvek iný subjekt nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by toto jej tvrdenie podporoval a už vôbec nie, že by kontaktovala 3 sklenárov, ktorí by boli na sebe nezávislí. Zároveň zástupkyňa poškodených uviedla, že o tejto skutočnosti neexistuje žiadny písomný záznam alebo doklad, tiež uviedla, že si od žiadneho iného subjektu nedala vytvoriť cenovú ponuku, teda jedinou cenovou ponukou bola v danom prípade cenová ponuka od spol. O. Z., spol. s r.o., ktorá aj opravu vykonala. Teda súd v odôvodnení napádaného rozsudku vychádza z tvrdení zástupkyne poškodených, ktoré neboli žiadnym spôsobom verifikované a nie sú podložené akýmkoľvek iným dôkazom, a teda pokryté vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní (príp. v prípravnom konaní), a teda postup súdu tu opäť vykazuje znaky arbitrárnosti, keď za dokázané skutočnosti berie ničím nepodložené tvrdenia zástupkyne poškodených, pričom aj keby tieto tvrdenia boli pravdivé (čo preukázané nie je), tak nie je vonkoncom zrejmé, aké subjekty, s akou odbornosťou a za akých podmienok zástupkyňa poškodených kontaktovala. Je nereálne a nelogické, aby zástupkyňa poškodených na bežnú opravu, akou je výmena sklenej tabuľky na poškodených vchodových dverách, nedokázala zohnať viac ako len jeden konkrétny subjekt, ktorý by bol schopný danú opravu vykonať. Jedná sa tu o absolútne bežnú činnosť, ktorú vykonáva ktorákoľvek sklenárska firma, o čom svedčí aj cenová ponuka zo dňa 10.1.2017, ktorú do konania založil obhajca.

Podľa odvolateľa súd zároveň absolútne arbitrárne a v rozpore so zákonom vykladá spôsob určenia výšky škody v danom prípade, keď uvádza, že je potrebné zásadne vychádzať z priemernej maloobchodnej ceny, a nie z ceny jedného vybraného obchodníka, no ani toto pravidlo však neplatí absolútne a existujú z neho výnimky. V danom smere asi konajúci súd nezohľadňuje ten fakt, že spôsob určenia výšky škody je v zákone určený kogentnými normami, ktoré nedovoľujú odchýlku od pravidla určeného zákonom a nepripúšťa žiadne výnimky. Zákon pozná len taxatívny výpočet spôsobov určenia výšky škody spôsobenej trestným činom a žiadne iné výnimky nepredstavujú zákonný spôsob určenia výšky škody. Ak mal súd pochybnosti o správnosti určenia výšky škody konkrétnym obchodníkom, t. j. či táto zodpovedá priemernej maloobchodnej cene, zákon mu dáva jasnú odpoveď v ust. § 126 ods. 3 Tr.zák., a to že v prípade pochybností je povinný vyžiadať si odborné vyjadrenie, príp. potvrdenie príslušnej právnickej osoby, inak je povinný do konania pribrať znalca za účelom určenia výšky škody. V danom smere neexistujú žiadne výnimky, ako to nesprávne uvádza súd. V uvedenom smere bolo odvolateľom opakovane navrhované pribratie znalca za účelom určenia škody spôsobenej trestným činom. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že konajúci súd vec nesprávne právne posúdil, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák., pričom ho mal spod obžaloby v celom rozsahu oslobodiť. V konaní vonkoncom nebolo dokázané,

že skutok je trestným činom, ako ani to, že ho spáchal obžalovaný. V konaní nebola zákonným spôsobom zistená výška škody, ktorá je obligatórnym znakom skutkovej podstaty prečinu, za ktorý je trestne stíhaný.

Podľa odvolateľa konajúce orgány činné v trestnom konaní a súd postupovali v konaní v rozpore so základnými zásadami trestného konania, predovšetkým v rozpore s ust. § 2 ods. 1, ods. 10 a ods. 12 Tr.por., a to predovšetkým v tom smere, že v konaní nezistili náležite skutkový stav veci bez dôvodných pochybností, nevykonali navrhované dôkazy nevyhnutné na náležité zistenie skutkového stavu, ktorými by sa objasnili skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného (pribratie znalca za účelom určenia škody spôsobenej trestným činom a výsluch sv. M.) a vychádzali z dôkazov, ktoré nie sú zákonnými dôkazmi (kamerové záznamy). Vydaný rozsudok nemôže byť zákonným rozsudkom, keďže bol vydaný bez náležitého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, čiže v danom smere nebol obžalovaný stíhaný zákonným spôsobom a konanie nenaplnilo atribúty spravodlivého súdneho procesu podľa príslušných ustanovení vnútroštátneho práva Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, § 2 ods. 1, ods. 7 Tr.por. a iné), ako ani podľa medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a iné). Konajúci súd zároveň žiadnym spôsobom nevyvrátil obhajobu obžalovaného a mal obžalovaného na základe dôvodných pochybností ohľadom priebehu skutku v súlade so zásadou in dubio pro reo spod obžaloby v celom rozsahu oslobodiť.

Podľa odvolateľa v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať a mali vplyv na zákonnosť napádaného rozsudku, a to v tom smere, že súd nevykonal navrhnuté potrebné dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného (pribratie znalca za účelom zákonného určenia výšky škody spôsobenej trestným činom, výsluch sv. M.), súd nedostatočne zistil skutkový stav veci bez dôvodných pochybností, a to aj v súvislosti s nevykonaním obžalovaným navrhovaných dôkazov, a teda súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a dôkazov, ktoré nie sú zákonnými dôkazmi, nevyrovnal sa s obhajobou a napádaný rozsudok teda nespĺňa atribút zákonnosti, keďže samotné konanie nebolo vykonané v súlade s pravidlami spravodlivého súdneho procesu a zákonným spôsobom. Napádaný rozsudok vykazuje znaky arbitrárnosti v konaní súdu. Na základe uvedeného výroky napádaného rozsudku trpia vadami, pre ktoré neobstoja a zásadnými vadami trpí aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom tieto vady konania mali za následok vydanie nesprávneho a nezákonného rozsudku.

Odôvodnenie napádaného rozsudku podľa odvolateľa trpí tiež vadami v tom smere, že rozsudok nie je náležite v súlade so zákonom odôvodnený. Odôvodnenie rozsudku nedostatočne uvádza úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, keďže jednotlivé dôkazy si navzájom odporujú, čo však súd v rámci hodnotenia dôkazov nijak nerieši a tieto rozpory v odôvodnení ani len neuvádza, ďalej nie je zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Zároveň súd v odôvodnení rozsudku nijak nerieši, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie dôkazov (ako aj návrhu prokurátora - výsluch sv. M.), pričom vykonanie navrhovaných dôkazov malo v tomto konaní zásadný význam pre náležité objasnenie skutkového stavu veci a pre spravodlivé rozhodnutie vo veci. Zároveň z odôvodnenia rozsudku nie sú jasné právne úvahy súdu, ktorými sa spravoval v otázke viny a trestu pri hodnotení, ktoré skutočnosti mal za dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. V danom smere nie je napádaný rozsudok náležite odôvodnený v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. a odôvodnenie nenapĺňa požiadavky presvedčivosti rozhodnutia.

Odvolateľ ďalej uvádza, že konajúci súd sa evidentne nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi okolnosťami pre rozhodnutie (otázky náležitého a zákonného zistenia výšky škody spôsobenej trestným prípadným činom), čo má za následok nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, čo malo za následok, že výroky napádaného rozsudku sú chybné. V danom smere je potrebné doplniť dokazovanie súdu, pričom odvolateľ poukazuje na návrhy obhajoby (ako aj prokurátora) na doplnenie dokazovania, prednesené aj na hlavnom pojednávaní dňa 11.1.2017 - pribratie znalca do konania, výsluch sv. M. Súd nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a nezistil skutkový stav v náležitom rozsahu, navyše skutkový stav nesprávne vyhodnotil, čo malo za následok vydanie rozsudku, ktorého všetky výroky sú nesprávne. Odvolateľ poukazuje aj na vady konania, ktoré predchádzali vydaniu rozsudku a ktoré popísal vyššie, pričom tieto vady konania mali tiež za následok nesprávnosť všetkých výrokov napádaného rozsudku. Takto nesprávne a neúplne zistený skutkový stav súd navyše nesprávne právne posúdil, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania trestného činu, pričom na základe vykonaného dokazovania ho mal jednoznačne spod obžaloby oslobodiť podľa ust. § 285 písm. b) Tr.por., príp. podľa

ust. § 285 písm. c) Tr.por. Opakovane odvolateľ poukazuje aj na všeobecne platnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, v zmysle ktorej pochybnosti svedčia v prospech obžalovaného, čo konajúci súd v tomto konaní nijak nerešpektoval, pričom vo veci rozhodol jednoznačne nesprávne, nezákonne a arbitrárne v rozpore s vykonaným dokazovaním vo veci.

Podľa odvolateľa teda napádaný rozsudok neobstojí a sú dané zákonné dôvody na jeho zrušenie, a to pre:

- podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, a to v smere riadneho ustálenia výšky škody spôsobenej trestným činom ako obligatórneho znaku skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Tr.zák.; rozhodnutie založené na nezákonnom dôkaze - kamerový záznam (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr.por.),
- chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdu v smere určenia škody spôsobenej trestným činom a nevysporiadanie sa so zákonnosťou dôkazu kamerového záznamu a pochybnosťami v smere určenia škody spôsobenej skutkom (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por.),
- pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, a to opätovne pre pochybnosti ohľadom výšky škody spôsobenej skutkom z dôvodu ktorých je nevyhnutné určenie škody zákonným spôsobom na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia príslušnej právnickej osoby, príp. znaleckým posudkom, ako aj potrebu výsluchu sv. M. - konateľa spol. O. Z., spol. s r. o. (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr.por.),
- to, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona, a to najmä porušenie ustanovení o náležitom ustálení škody v trestnom konaní podľa ustanovení § 124 a nasl. Tr.zák., ktoré konajúci súd ako aj orgány činné v trestnom konaní absolútne odignorovali a škodu spôsobenú skutkom určili nezákonným spôsobom (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por.),
- to, že je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom, a to z dôvodu, že stíhaný skutok nie je trestným činom, a teda trestným činom poškodeným nebola spôsobená žiadna škoda a tak nemôže byť táto poškodeným ani priznaná rozsudkom vydaným v trestnom konaní (§ 321 ods. 1 písm. f/ Tr.por.).

Podľa odvolateľa aj v prípade, že by závery súdu boli správne, tak by sa nejednalo o spáchania stíhaného prečinu z dôvodu § 10 ods. 2 Tr.zák., pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. f) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. po doplnení dokazovania sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodzuje podľa § 285 písm. b) Tr.por., lebo skutok nie je trestným činom, príp. podľa § 285 písm. c) Tr.por., lebo nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, príp. aby podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 21.4.2017

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 124 ods. 1 Tr.zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Tr.zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 126 ods. 1 Tr.zák. pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

Podľa § 126 ods. 3 Tr.zák. ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa odsekov 1 <aspi://module='V.'&link='XXX/XXX%XXZ.z.%XXXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'> a <aspi://module='V.'&link='XXX/XXX%XXZ.z.%XXXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'> alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy; inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku.

Podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol napadnutý odvolaním ohľadom výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odsudzujúceho

rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie je sčasti dôvodné.

Zo spisového materiálu vyplýva, že na obžalovaného V. U. bola dňa 8.8.2016 podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Bratislava V č.k. 3Pv 241/15/1105-17 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom (v zhodnom s vymedzením skutku v napadnutom rozhodnutí), pričom trestná vec bola prijatá na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 4T/85/2016. Dňa 25.8.2016 vydal Okresný súd Bratislava V pod sp.zn. 4T/85/2016 v tejto veci trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal odpor. Následne prvostupňový súd určil termín hlavného pojednávania na 11.1.2017, kde po prednesení obžaloby prokurátorom, k nej obžalovaný vyhlásil, že je nevinný a využil svoje právo a odmietol vypovedať. Následne bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, kedy tiež nevypovedal. Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vypočutí zástupkyňa poškodeného Ing. M. H. a svedkyňa N. N.. D. prvostupňový súd odmietol návrhy na vykonanie dokazovania uplatnené prokurátorom a obhajobou - vypočuť zástupcu spoločnosti, ktorá vykonávala opravu poškodených vchodových dverí a pribrať znalca na vypracovanie znaleckého posudku ohľadne určenia výšky škody. Potom boli prečítané listinné dôkazy a po záverečných rečiach a poslednom slove bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd z takto vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom na základe podaného odvolania zistil, že prvostupňový súd vydal rozhodnutie predčasne a odvolací súd musel na základe ďalej rozvedených skutočností zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. - pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, resp. preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, - pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať, resp. vykonať ďalšie dôkazy.

Nevyhnutným a základným predpokladom zákonného rozhodnutia je náležité zistenie skutkového stavu veci, resp. primárnym cieľom náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade so zákonom (hore citovaný § 2 ods. 10 Tr.por.). Uvedené súvisí s účelom Trestného poriadku vyjadreným v § 1 Tr.por., ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov (to samozrejme nevylučuje možnosť rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby, aby bol potrestaný len skutočný páchatel'), pričom zároveň je nevyhnutné rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb, teda uskutočniť spravodlivý proces, čo je nevyhnutou podmienkou existencie právneho štátu. Toto však prvostupňovým súdom nebolo rešpektované dostatočným spôsobom a rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania je v súlade s napadnutým rozsudkom aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že poškodenie predmetných dverí spôsobil obžalovaný, čo vyplýva z výpovede svedkyne N. N., ktorá potvrdila, že obžalovaný hodil kameň smerom na ňu, keď stála v bráne. Táto výpoveď je potvrdená kamerovým záznamom, resp. z neho vyplývajúcou fotodokumentáciou založenou v spise a zápisnicou o obhliadke miesta činu a k nej sa vzťahujúcou fotodokumentáciou.

V tejto súvislosti boli odvolacie námietky poukazujúce na nezákonnosť získania kamerového záznamu vyhodnotené za nedôvodné. Je prirodzené, že kamerový záznam slúžiaci na ochranu majetku obyvateľov obytného domu a snímajúci vchodové dvere obytného domu, v určitej časti sníma aj priestor pred obytným domom a uvedené nie je určujúce pre jeho zákonnosť (sníma sa verejne prístupný priestor). Pritom tvrdenie obhajoby v odvolaní, že snímané osoby neboli viditeľným označením upozornení na to, že sú snímané kamerou, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, keďže svedkyňa L. M. H. výslovne uviedla vo výpovedi v prípravnom konaní na otázku obhajcu, že sa na dotknutom mieste nachádza nálepka upozorňujúca, že objekt je monitorovaný kamerovým záznamom. K tejto skutočnosti sa svedkyňa na hlavnom pojednávaní nevyjadrila a procesné strany to pri jej výpovedi na hlavnom pojednávaní ani nezisťovali a pokiaľ teda procesná strana navrhne opätovne v tejto súvislosti vypočuť svedkyňu, bude potrebné dokazovanie takýmto spôsobom doplniť.

Rovnako je nedôvodná odvolacia námietka poukazujúca, že vzhľadom k tomu, že obhliadka miesta činu bola vykonaná až dňa 11.8.2014, situácia na mieste činu sa mohla zmeniť v tom smere, že mohli na predmetných dverách pribudnúť aj iné poškodenia, ktoré so skutkom nijak nesúviseli. Z vykonaného dokazovania a charakteru poškodenia dverí vyplýva, že poškodenie bolo vykonané jedným predmetom

na jednom mieste a z vykonaných dôkazov vyplýva, že ho vykonal obžalovaný a obhliadkou miesta činu ani inými vykonanými dôkazmi nebolo zistené, že by boli na predmetných dverách vykonané iné poškodenia, teda v tomto smere nie je určujúce, že obhliadka miesta činu bolo vykonaná až o niekoľko dní po skutku. Nakoniec aj samotná odvolacia námietka je koncipovaná podmieňovacím spôsobom, teda že mohli pribudnúť iné poškodenia, čomu však nenasvedčuje žiadny vykonaný dôkaz.

Na druhej strane sa prvostupňový súd v konaní dostatočným spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, či boli v prejednávanej veci naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu z pohľadu výšky spôsobenej škody a v tejto časti je odvolanie dôvodné.

Pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. je okrem iného nevyhnutné, aby bola spôsobená aspoň malá škoda, ktorou sa rozumie podľa § 125 ods. 1 Tr.zák. škoda presahujúca sumu 266 eur.

Podľa napadnutého rozsudku mala byť poškodenému spôsobená škoda 285 eur. Pri jej vyčíslení vychádzal prvostupňový súd z výšky sumy fakturovanej poškodenému spoločnosťou O. Z., spol. s r.o., ktorá vykonala opravu predmetných dverí. Podľa faktúry bola pritom uskutočnená výmena rozbitej sklenenej výplne dverí - fakturované na sumu 134 eur, zámočnícka oprava poškodenej priečky dverí - fakturované na sumu 87 eur a opravu farby dverí v mieste poškodenia - fakturované na sumu 64 eur, spolu 285 eur s DPH (č.l. 25). Z fotodokumentácie poškodenia dverí podľa zápisnice o obhliadke miesta činu na č.l. 22-23 je zrejmé, že bola nielen rozbitá jedna sklenená výplň, ale zároveň bola poškodená aj priečka dverí.

Zo spisu a z podaného odvolania vyplýva, že obhajoba už počas prípravného konania namietala a spochybňovala, že spoločnosť vykonávajúca opravu vykonala aj opravu farby dverí v miesta poškodenia, čo bolo podľa faktúry vyčíslené na sumu 64 eur. Teda v prípade, že by táto časť fakturovanej opravy nebola v skutočnosti vykonaná, po jej odpočítaní by výška fakturovanej sumy za opravu klesla na sumu 221 eur, t. j. výška spôsobenej škody by nepresahovala sumu 266 eur, ktorá musí byť spôsobená podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr.zák., aby bolo možné žalované konanie právne posúdiť ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák.

Obhajoba a rovnako aj prokurátor žiadali v tejto súvislosti vypočuť zástupcu spoločnosti O. Z., spol. s r.o., ktorá opravu vykonala. Prvostupňový súd taký návrh na doplnenie dokazovania odmietol, pričom v napadnutom rozsudku uviedol k tomu iba všeobecne, že uplatnené návrhy na vykonanie dôkazov sa týkali okolností, ktoré možno zistiť inými dôkazmi. Prvostupňový súd sa však žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkami obhajoby uvedenými obhajcom počas súdneho konania (stanovisko obhajcu k obžalobe po jej prednesení prokurátorom, záverečná reč obhajcu), ktorými sa namietal rozsah vykonaných prác spoločnosťou, ktorá vykonala opravu, a to aj z pohľadu vykonania opravy farbenia dverí.

Prvostupňový súd nezaujal k tejto podstatnej námietke obhajoby v napadnutom rozsudku relevantné stanovisko a v tomto ohľade z neho nie je zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhu na vypočutie zástupcu spoločnosti, ktorá vykonávala opravu, keď to navyše navrhla aj samotná prokuratúra, ktorá podala obžalobu.

Odvolací súd k tomu uvádza, že z výpovede zástupkyne poškodeného, svedkyne L.. M. H. vyplýva, že určitý náter (uvádza, že išlo o náter základnou farbou) mala robiť spoločnosť vykonávajúca opravu, pričom natretie dverí po vykonaní opravy už mal urobiť na vlastné náklady zástupca vlastníkov O. Z.. Z uvedeného však nie je zrejmé, z akého dôvodu, keď s cieľom ušetrenia peňazí vlastníkom bytov a nebytových priestorov p. Z. vykonal natretie dverí po vykonaní opravy, mala spoločnosť O. Z., spol. s r.o. vykonávať náter základnou farbou, za čo si mala účtovať sumu 64 eur. Práve k vyjasneniu týchto sporných otázok bude nevyhnutné minimálne vypočuť zástupcu spoločnosti O. Z. spol. s r.o., keďže zo spisu vyplýva, že vypočutie O. Z. ako svedka už nie je možné, keďže zomrel.

V prípade, že zostanú aj po výsluchu zástupcu spoločnosti O. Z. spol. s r.o. vážne pochybnosti o správnosti výšky škody vzhľadom na obhajobou predloženú podstatne nižšiu cenovú ponuku ohľadom výmeny skla (o cca 90 eur), bude potrebné, aby prvostupňový súd, ak to navrhne niektorá z procesných strán, postupoval v tejto otázke podľa § 126 ods. 3 Tr.zák. a na vyčíslenie predmetného poškodenia

využil niektorý zo spôsobov tam uvedených, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že od určenia výšky škody sa v prejednávanej veci odvíja to, či ide o trestnoprávnu zodpovednosť podľa Trestného zákona alebo iba o administratívnu zodpovednosť podľa zákona o priestupkoch.

V tejto súvislosti treba poukázať, že podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že obhajca mal na hlavnom pojednávaní založiť do spisu (č. I. 89) cenovú ponuku inej spoločnosti ohľadom výmeny skla zo dňa 10.1.2017, a to podľa údajov v odvolaní na sumu 21,60 eur + DPH (oproti fakturovanej sume 134 eur, resp. 111,67 eur bez DPH), ktorá bola aj na hlavnom pojednávaní prečítaná ako listinný dôkaz, pričom táto sa jednak v spise nenachádza a jednak sa prvostupňový súd s týmto dôkazom v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal, a preto bude potrebné uvedené nedostatky v novom konaní odstrániť a do spisu zabezpečiť predmetnú cenovú ponuku (zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na č. I. 89 vyplýva, že uvedený listinný dôkaz mal byť doručený aj prokurátorovi).

Tiež bude potrebné, aby prvostupňový súd posúdil a vysporiadal sa vo svojom rozhodnutí, pokiaľ to bude relevantné vzhľadom na novo vykonané dôkazy a spôsob rozhodnutia, aj s obhajobnou námietkou ohľadom uplatnenia zásady ultima ratio s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr.zák., teda či závažnosť žalovaného činu nie je nepatrná. V tejto súvislosti odvolací súd dáva prvostupňovému súdu do pozornosti tú skutočnosť, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku mal obžalovaný vykonať čin formou priameho úmyslu. Avšak z výpovede priamej svedkyne N. N. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný mal kameň hádzať do tejto svedkyne, a nie do dverí, čo nasvedčuje skôr nepriamemu úmyslu a bude nevyhnutné, aby sa v novom rozhodnutí prvostupňový súd príslušným spôsobom vysporiadal aj s touto skutočnosťou.

Odvolací súd na základe uvedených skutočností zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže doplnenie konania odvolacím súdom by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami, resp. by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

V ďalšom bude nevyhnutné, aby prvostupňový súd po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie vykonal v zmysle § 327 ods. 1 Tr.por. vyššie uvedené úkony a dôkazy, príp. aj ďalšie, ktorých potreba vykonania vyplynie z vykonaného dokazovania. Po takomto doplnení dokazovania bude nutné, aby prvostupňový súd dôsledne a objektívne vyhodnotil vykonané dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por., t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré musí byť založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a následne vo veci spravodlivo rozhodol, pričom písomné vyhotovenie rozhodnutia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti.

K odvolacím námietkam, ku ktorým sa nevyjadril už vyššie, odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti. Trestný zákon v ustanoveniach § 124 až § 126 určuje, čo sa rozumie škodou a kritéria pre určenie výšky škody. Z ustanovenia § 124 ods. 1 Tr.zák. vyplýva, že škoda je vymedzená aj tým spôsobom, že sa ňou rozumie reálny úbytok na majetku. Poškodený v prejednávanej veci predložil faktúru vystavenú spoločnosťou O. Z., spol. s r.o., ktorá vykonávala opravu poškodených dverí. Faktúra obsahuje všetky náležitosti účtovného dokladu v zmysle zákona o účtovníctve a zákona o dani z pridanej hodnoty a v odvolaní namietané chýbajúce položky vo faktúre nie sú stanovené žiadnym právnym predpisom ako náležitosť faktúry, pričom faktúra je aj určitá a zrozumiteľná a táto odvolacia námietka bola odvolacím súdom vyhodnotená za nedôvodnú. Samozrejme, že toto konštatovanie odvolacieho súdu však nebráni procesným stranám sporovať dôvodnosť a výšku jednotlivých fakturovaných položiek, čo aj obhajoba urobila.

V prejednávanej veci došlo k poškodeniu časti veci (rozbitie jednej sklenenej výplne a poškodenie priečky dverí) takým spôsobom, že nebolo potrebné vymeniť celú vec (celé dvere). Z toho potom logicky vyplýva, že v danom prípade sa pri určení výšky škody nevychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva (teda z ceny poškodených dverí ako celku), ale pripadá do úvahy určenie výšky škody uvedením veci do predošlého stavu, teda opravou poškodených dverí, čo je aj priaznivejšie pre toho, kto poškodenie spôsobil. Nie je však možné určiť výšku škody iba podľa ceny rozbitého skla ako uvádza odvolateľ, čo by bolo doslovne absurdné, keďže nestačí novú sklenenú výplň iba „položiť k dverám“, ale je nevyhnutné ju aj príslušným spôsobom namontovať tak, aby boli dvere opäť funkčné ako tomu bolo pred spôsobením poškodenia. V tejto súvislosti je zároveň aj nedôvodné a ničím nepodložené obhajobou v odvolaní uplatnené rozlišovanie nákladov, ktoré si môže uplatniť poškodený

iba ohľadom náhrady škody a ktoré sú škodou podľa Trestného zákona, a to vzhľadom na už vyššie uvedenú zákonnú definíciu škody v § 124 ods. 1 Tr.zák. Za účelne vynaložené náklady treba považovať aj účelne vynaložené cestovné náklady a odvolateľom uvádzané príklady sú extrémne a v prejednávanej veci nebolo nič také zistené.

Za nedôvodnú bola vyhodnotená aj odvolacia námietka, že zavinenie páchatel'a, resp. jeho vôľa nemôže smerovať k spôsobeniu škody spočívajúcej v cestovných nákladoch opravárenskej firmy. Zavinenie páchatel'a v prípade prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák. smeruje k tomu, že buď chcel zničiť, poškodiť alebo urobiť neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobiť tak na cudzom majetku malú škodu (priamy úmysel) alebo vedel, že svojim konaním môže také porušenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel). Ako bolo vyššie uvedené škodou sa podľa Trestného zákona rozumie reálny úbytok na majetku, pričom pri určení výšky škody treba vychádzať v prejednávanej veci z účelne vynaložených nákladov na uvedenie veci do predošlého stavu. Z toho potom vyplýva, že úmyselné zavinenie zahŕňa aj takto určenú výšku škody, ktorej spôsob určenia ustanovuje zákon a nezávisí od vôle páchatel'a.

Rovnako je nedôvodná námietka ohľadom toho, že by sa mala zohľadniť amortizácia poškodenej veci, keďže nedochádza k výmene celej veci (starších dverí ako celku za nové dvere), ale k uvedeniu veci do predošlého stavu, t. j. k jej oprave a v prípade výmeny predtým riadne existujúceho funkčného nepoškodeného skla v dverách, resp. jednej sklenenej výplne z viacerých nie je dôvodné zohľadňovať amortizáciu veci.

Nedôvodnou je odvolacia námietka poukazujúca na to, že nebolo dostatočne inými dôkazmi preukázané, že zástupkyňa poškodeného mala ohľadom opravy dverí osloviť aj iných sklenárov, keďže uvedené nie je pre posúdenie veci podstatné. Poškodený nie je subjektom, na ktorý by sa vzťahovala zákonná povinnosť, že v prípade opravy poškodených dverí by mal osloviť viacerých záujemcov pred tým, ako zabezpečí ich opravu a je na slobodnej voľbe poškodeného výber subjektu, ktorý vykoná opravu. Navyše v tejto veci si mal poškodený opravu zabezpečiť prostredníctvom výrobcu poškodených dverí. Z týchto dôvodov je rovnako nedôvodnou odvolacia námietka poukazujúca na to, že poškodený si mal na opravu vybrať subjekt, ktorý nie je platcom dani z pridanej hodnoty, aby bola cena opravy nižšia o daň z pridanej hodnoty, resp. že by sa nemala uplatniť daň z pridanej hodnoty na vykonanú prácu. Prítom odvolací súd uvádza, že ceny sa podľa zákona určujú aj s uvedením dane z pridanej hodnoty.

Odvolateľom uvádzané rozhodnutia Okresných prokuratúr Košice - okolie a Spišská Nová Ves nemôžu byť v prejednávanej veci určujúce a z vyššie rozvedených dôvodov sa odvolací súd s nimi ani v podstatnej časti nemôže stotožniť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.